

Hayvan Çiftliği

(YENİ ÇEVİRİ)

George
Orwell

*BU KİTAP E-KİTAP PROJESİ & CHEAPEST BOOKS
TARAFINDAN “2026” YILINDA YAYINLANMIŞTIR!*

www.cheapestboooks.com

Copyright, 2026 by e-Kitap Projesi

İstanbul

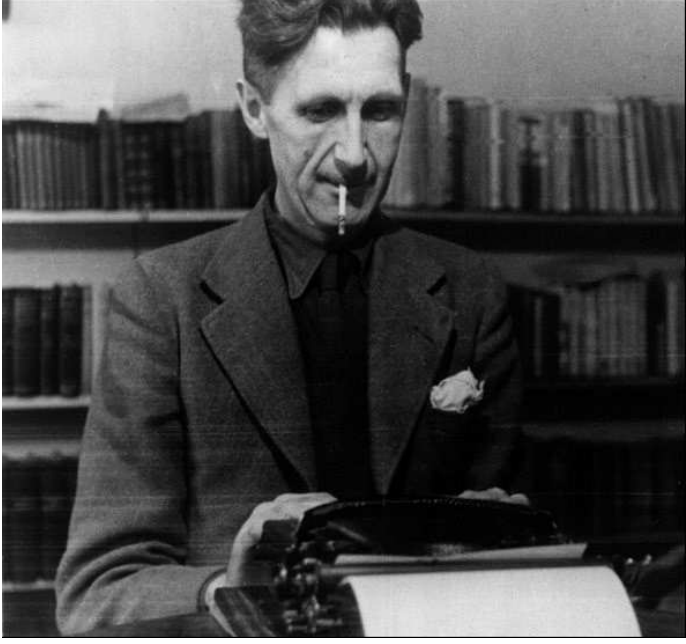
ekitapyayincilik@gmail.com

ISBN: 978-625-8829-73-0

Yayıncı Sertifika No: 45502

© Her hakkı saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi veya erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

GİRİŞ

Hayvan Çiftliği, George Orwell'ın alegorik bir kısa romanıdır. İlk olarak 17 Ağustos 1945'te İngiltere'de yayımlanmıştır. Kitap, insan çiftçilerine karşı isyan eden bir grup çiftlik hayvanının hikayesini anlatır. Hayvanlar, eşit, özgür ve mutlu olabilecekleri bir toplum yaratmayı umarlar. Ancak isyan sonunda ihanete uğrar. Çiftlik, Napoleon adında bir domuzun diktatörlüğü altında, eskisi kadar kötü bir duruma gelir.

George Orwell, en çok 1945 tarihli "Hayvan Çiftliği" ve 1949 tarihli "Bin Dokuz Yüz Seksen Dört" romanlarıyla tanınan İngiliz romancı, deneme yazarı ve eleştirmendi. George Orwell, güçlü görüşlere sahip bir adamdı. Emperyalizm, faşizm ve komünizm de dahil olmak üzere, kendi döneminin başlıca siyasi hareketlerinden bazılarını ele almıştır.

Bölüm 1

"**M**anor Çiftliği'nin sahibi Bay Jones, gece kümeslerin kapısını kilitlemişti ama tavukların girip çıktığı küçük delikleri kapatmayı unutacak kadar sarhoştu." Fenerinin ışık halkası bir yandan diğer yana dans ederek avluyu yalpalayarak geçti. Arka kapıda çizmelerini çıkardı, kilerdeki fıçıdan kendine son bir bardak bira doldurdu ve Bayan Jones'un çoktan horladığı yatağına gitti.

Yatak odasındaki ışık söner sönmez, çiftlik binalarının her yerinde bir hareketlenme ve kanat çırpma başladı. Gün içinde, ödüllü Orta Beyaz domuz olan yaşlı Binbaşı'nın önceki gece tuhaf bir rüya gördüğü ve bunu diğer hayvanlara iletmek istediği haberi yayılmıştı. Bay Jones güvenli bir şekilde ortadan kaybolur kaybolmaz, hepsinin büyük ahırda buluşması kararlaştırılmıştı. Yaşlı Binbaşı (her zaman böyle çağrılırdı, her ne kadar sergilendiği isim Willingdon Güzeli olsa da) çiftlikte o kadar saygı görüyordu ki, herkes onun söyleyeceklerini duymak için bir saatlik uykusundan vazgeçmeye hazırdı.

Büyük ahırın bir ucunda, yükseltilmiş bir platformun üzerinde, Binbaşı, bir kırısten sarkan bir fenerin altında, saman yatağına çoktan

yerleşmişti. On iki yaşındaydı ve son zamanlarda oldukça şişmanlamıştı. Ancak, dişleri hiç kesilmemiş olmasına rağmen, hala bilge ve iyi huylu bir görünüme sahip, görkemli bir domuzdu. Çok geçmeden diğer hayvanlar gelmeye ve kendi tarzlarına göre rahat etmeye başladılar. Önce üç köpek, Bluebell, Jessie ve Pincher geldi. Ardından domuzlar, platformun hemen önüne samana yerleştiler. Tavuklar pencere pervazlarına tünedi, güvercinler tavan girişlerine uçtu. Koyunlar ve inekler domuzların arkasına uzanıp geviş getirmeye başladılar. İki at, Boxer ve Clover, birlikte içeri girdiler. Çok yavaş yürüyorlar ve devasa tüylü toynaklarını, samanın içinde küçük bir hayvan olabileceği endişesiyle büyük bir dikkatle yere basıyorlardı. Clover, orta yaşlarına yaklaşan, dördüncü tayından sonra formunu hiç tam olarak geri kazanamamış, şişman, anaç bir kısraktı. Boxer ise neredeyse on sekiz el yüksekliğinde, iki sıradan atın gücüne sahip devasa bir hayvandı. Burnundaki beyaz bir çizgi ona biraz aptalca bir görünüm veriyordu. Aslında birinci sınıf bir zekaya sahip değildi. Ancak karakterinin istikrarı ve muazzam çalışma gücü nedeniyle evrensel olarak saygı görüyordu. Atlardan sonra beyaz keçi Muriel ve eşek Benjamin geldi. Benjamin, çiftlikteki en yaşlı hayvandı ve en huysuzuydu. Nadiren konuşurdu. Konuştuğunda ise genellikle alaycı bir yorum yapardı. Örneğin, Tanrı'nın ona sinekleri kovması için bir kuyruk verdiğini ama kuyruksuz ve sineksiz kalmayı tercih edeceğini söylerdi. Çiftlikteki hayvanlar

arasında sadece o hiç gülmezdi. Neden diye sorulduğunda, gülecek bir şey görmediğini söylerdi. Yine de, açıkça itiraf etmese de, Boxer'a düşkündü. İkiisi genellikle pazar günlerini meyve bahçesinin ötesindeki küçük padokta, yan yana otlayarak ve hiç konuşmadan geçirirlerdi.

İki at daha yeni uzanmıştı ki, annelerini kaybetmiş bir ördek yavrusu sürüsü, cılız cılız ciyaklayarak ve ezilmeyecekleri bir yer bulmak için bir yandan diğer yana dolaşarak ahıra girdi. Clover, büyük ön bacağıyla etraflarında bir tür duvar oluşturdu. Ördek yavruları içine sokulup hemen uykuya daldılar. Son anda, Bay Jones'un arabasını çeken aptal, güzel beyaz kısırak Mollie, bir parça şeker çiğneyerek nazikçe içeri süzüldü. Ön tarafa yakın bir yere oturdu ve dikkat çekmek umuduyla, örgülü kırmızı kurdelelerle süslü beyaz yelesini savurmaya başladı. En son kedi geldi. Her zamanki gibi en sıcak yeri aradı ve sonunda Boxer ile Clover'ın arasına sıkıştı. Orada, Binbaşı'nın konuşmasının tek bir kelimesini bile dinlemeden, memnuniyetle mırıldandı.

Bu sırada, arka kapının arkasındaki tüneğinde uyuyan evcil karga Moses dışında tüm hayvanlar oradaydı. Binbaşı, hepsinin rahat ettiğini ve dikkatle beklediğini görünce boğazını temizledi ve başladı:

"Yoldaşlar, dün gece gördüğüm o tuhaf rüyayı zaten duyduunuz. Ama rüyaya daha sonra

geleceğim. Önce söyleyecek başka bir şeyim var. Sanırım, yoldaşlar, sizinle daha uzun süre kalamayacağım. Ölmeden önce, edindiğim bilgeliği size aktarmayı görevim biliyorum. Uzun bir ömür sürdüm. Ahırımda yalnız yatarken düşünmek için çok zamanım oldu. Sanırım bu dünyadaki yaşamın doğasını, yaşayan herhangi bir hayvan kadar iyi anladığımı söyleyebilirim. Size bu konuda konuşmak istiyorum."

"Şimdi, yoldaşlar, bu hayatımızın doğası nedir? Yüzleşelim: hayatlarımız sefil, zahmetli ve kısa. Doğarız, bedenimizde nefesimizi tutacak kadar yiyecek verilir bize. Yapabilenlerimiz ise gücümüzün son zerresine kadar çalışmaya zorlanırlar. Ve işe yararlılığımızın sona erdiği anda, korkunç bir zulümle katlediliriz. İngiltere'de hiçbir hayvan, bir yaşından sonra mutluluğun veya boş zamanın anlamını bilmez. İngiltere'de hiçbir hayvan özgür değildir. Bir hayvanın hayatı sefalet ve köleliktir. İşte bu apaçık gerçektir."

"Peki bu, doğanın düzeninin sadece bir parçası mı? Topraklarımız o kadar fakir mi ki, üzerinde yaşayanlara iyi bir yaşam sağlayamıyor? Hayır, yoldaşlar, bin kere hayır! İngiltere'nin toprağı verimlidir. İklimi iyidir. Şu anda üzerinde yaşayanlardan kat kat fazla hayvana bol miktarda yiyecek sağlayabilir. Bu tek çiftliğimiz, bir düzine atı, yirmi ineği, yüzlerce koyunu besleyebilir. Ve hepsi de şu anda hayal gücümüzün neredeyse ötesinde bir rahatlık ve onur içinde yaşayabilir."

Öyleyse neden bu sefil durumda yaşamaya devam ediyoruz? Çünkü emeğimizin neredeyse tamamı insanlar tarafından bizden çalınıyor. İşte, yoldaşlar, tüm sorunlarımızın cevabı bu. Tek bir kelimede özetleniyor: İnsan. İnsan, sahip olduğumuz tek gerçek düşmandır. İnsanı sahneden kaldırın. Açlığın ve aşırı çalışmanın temel nedeni sonsuza dek ortadan kalkar."

"İnsan, üretmeden tüketen tek yaratıktır. Süt vermez, yumurta yumurtlamaz. Sabanı çekemeyecek kadar zayıftır. Tavşanları yakalayacak kadar hızlı koşamaz. Yine de tüm hayvanların efendisidir. Onları çalıştırır. Açlıktan ölmelerini engelleyecek asgariyi geri verir. Geri kalanını ise kendine saklar. Toprağı emeğimizle işleriz. Gübremiz onu verimli kılar. Yine de hiçbirimiz çıplak derimizden fazlasına sahip değiliz. Karşımda gördüğüm siz inekler, geçen yıl kaç bin galon süt verdiniz? Ve o süt, güçlü buzağıları büyötmek için kullanılması gerekirken ne oldu? Her damlası düşmanlarımızın boğazından aşağı gitti. Ve siz tavuklar, geçen yıl kaç yumurta yumurtladınız? Ve o yumurtaların kaç civcivlere dönüştü? Geri kalanların hepsi, Jones ve adamları için para getirmek üzere pazara gitti. Ve sen, Clover, yaşlılığında sana destek ve neşe olması gereken o dört tayın nerede? Her biri bir yaşında satıldı. Onlardan hiçbirini bir daha asla göremeyeceksin. Dört doğumun ve tarlalardaki tüm emeğinin karşılığında, çıplak tayınından ve bir ahırdan başka neye sahip oldun ki?"

"Ve sürdüğümüz sefil hayatların bile doğal ömrüne ulaşmasına izin verilmez. Kendim için şikayet etmiyorum, çünkü ben şanslı olanlardanım. On iki yaşındayım ve dört yüzden fazla çocuğum oldu. Bir domuzun doğal ömrü böyledir. Ama hiçbir hayvan sonunda acımasız bıçaktan kaçamaz. Önümde oturan siz genç domuzlar, her biriniz bir yıl içinde kesimhanede can vereceksiniz. Bu dehşete hepimiz geleceğiz. İnekler, domuzlar, tavuklar, koyunlar, herkes. Atların ve köpeklerin bile daha iyi bir kaderi yoktur. Sen, Boxer, o büyük kasların gücünü kaybettiği gün, Jones seni kasaba satacak. O da boğazını kesecek ve tilki av köpekleri için seni kaynatacak. Köpeklerle gelince, yaşlanıp dişleri döküldüğünde, Jones boyunlarına bir tuğla bağlar ve onları en yakın gölette boğar."

"Öyleyse, yoldaşlar, hayatımızın tüm bu kötülüklerinin insanların zulmünden kaynaklandığı apaçık değil mi? Sadece İnsan'dan kurtulun. Emeğimizin ürünleri bizim olur. Neredeyse bir gecede zengin ve özgür olabiliriz. Öyleyse ne yapmalıyız? İnsan ırkını devirmek için gece gündüz, canla başla çalışmalıyız! İşte size mesajım, yoldaşlar: İsyan! O İsyan'ın ne zaman geleceğini bilmiyorum. Bir hafta içinde veya yüz yıl sonra olabilir. Ama biliyorum ki, ayaklarımın altındaki bu samanı gördüğüm kadar eminim ki, er ya da geç adalet yerini bulacak. Gözlerinizi buna dikin, yoldaşlar, kısa ömrünüzün geri kalanında! Ve her şeyden önce, bu mesajımı sizden sonra

gelenlere aktarın ki, gelecek nesiller mücadeleyi zafere ulaşıana kadar sürdürsün."

"Ve unutmayın, yoldaşlar, kararlılığınız asla sarsılmamalı. Hiçbir tartışma sizi yoldan çıkarmamalı. İnsan ile hayvanların ortak çıkarları olduğunu, birinin refahının diğerlerinin refahı olduğunu söylediklerinde asla dinlemeyin. Bunların hepsi yalandır. İnsan, kendisinden başka hiçbir yaratığın çıkarlarına hizmet etmez. Ve biz hayvanlar arasında tam bir birlik, mücadelede tam bir yoldaşlık olsun. Tüm insanlar düşmandır. Tüm hayvanlar yoldaştır."

Bu anda müthiş bir kargaşa koptu. Binbaşı konuşurken, dört büyük sıçan deliklerinden dışarı çıkmış, arka ayakları üzerinde oturmuş onu dinliyorlardı. Köpekler aniden onları fark etmişti. Sıçanlar ancak hızla deliklerine koşarak hayatlarını kurtarabildiler. Binbaşı sessizlik için ayağını kaldırdı.

"Yoldaşlar," dedi, "çözülmesi gereken bir nokta var. Sıçanlar ve tavşanlar gibi vahşi yaratıklar, dostlarımız mı yoksa düşmanlarımız mı? Bunu oylamaya sunalım. Bu soruyu toplantıya sunuyorum: Sıçanlar yoldaş mıdır?"

Oylama hemen yapıldı. Sıçanların yoldaş olduğu ezici bir çoğunlukla kabul edildi. Sadece dört karşı oy vardı: üç köpek ve daha sonra her iki tarafa da oy verdiği anlaşılan kedi. Binbaşı devam etti:

"Söyleyecek pek bir şeyim kalmadı. Sadece tekrar ediyorum, İnsan'a ve onun tüm yollarına karşı düşmanlık görevinizi her zaman hatırlayın. İki ayak üzerinde yürüyen her şey düşmandır. Dört ayak üzerinde yürüyen veya kanatları olan her şey dosttur. Ve şunu da unutmayın ki, İnsan'a karşı savaşırken, ona benzememeliyiz. Onu fethettiğinizde bile, onun kötü alışkanlıklarını benimsemeyin. Hiçbir hayvan asla bir evde yaşamamalı, yatakta uyumamalı, giysi giymemeli, alkol içmemeli, tütün içmemeli, paraya dokunmamalı veya ticaretle uğraşmamalıdır. İnsan'ın tüm alışkanlıkları kötüdür. Ve her şeyden önce, hiçbir hayvan kendi türüne asla zulmetmemelidir. Zayıf veya güçlü, zeki veya basit, hepimiz kardeşiz. Hiçbir hayvan başka bir hayvanı asla öldürmemelidir. Tüm hayvanlar eşittir."

"Ve şimdi, yoldaşlar, size dün geceki rüyamı anlatacağım. O rüyayı size tarif edemem. İnsan ortadan kalktığında dünyanın nasıl olacağına dair bir rüyaydı. Ama bana uzun zaman önce unuttuğum bir şeyi hatırlattı. Yıllar önce, ben küçük bir domuzken, annem ve diğer dişi domuzlar sadece melodisini ve ilk üç kelimesini bildikleri eski bir şarkıyı söylerlerdi. O melodiyi çocukluğumda bilirdim ama uzun zaman önce aklımdan çıkmıştı. Ancak dün gece, rüyamda bana geri geldi. Dahası, şarkının sözleri de geri geldi. Eminim ki, çok eski zamanlardaki hayvanlar tarafından söylenmiş ve nesillerdir hafızadan silinmiş sözlerdi. Size o şarkıyı şimdi

söyleyeceğim, yoldaşlar. Yaşlıyım ve sesim kısık. Ama size melodiyi öğrettiğimde, kendiniz daha iyi söyleyebilirsiniz. Adı 'İngiltere'nin Hayvanları'."

Yaşlı Binbaşı boğazını temizledi ve şarkı söylemeye başladı. Dediği gibi, sesi kısıktı ama yeterince iyi söylüyordu. Ve coşkulu bir melodiydi, 'Clementine' ile 'La Cucaracha' arasında bir şeydi. Sözleri şöyleydi:

İngiltere'nin hayvanları, İrlanda'nın hayvanları,

Her diyarın ve iklimin hayvanları,

Neşeli haberlerimi dinleyin

Altın geleceğin zamanını.

Er ya da geç o gün gelecek,

Zalim İnsan devrilecek,

Ve İngiltere'nin verimli tarlaları

Sadece hayvanlar tarafından çiğnenecek.

Burunlarımızdan halkalar kaybolacak,

Ve sırtımızdan koşum takımı,

Gem ve mahmuz sonsuza dek paslanacak,

Acımasız kırbaçlar artık şaklamayacak.